Хто гідний кохання? (за новелою Стендаля «Ваніна Ваніні»)

З чого починається кохання? Чи кожна людина гідна його? Як зберегти це високе почуття? Це вічні питання, над якими замислювалися в усі часи. Чергового разу ці питання порушує французький письменник Стендаль. Його новела «Ваніна Ваніні» — історія кохання молодих італійців — має досить прозаїчний фінал.

Ми знайомимося з головною героїнею твору на великосвітському балу, куди були запрошені лише найкрасивіші жінки. І ось царицею балу проголошено княжну Ваніну Ваніні, чорнокосу дівчину з вогнистим поглядом. Ваніна Ваніні ще не була закохана, тому їй дуже подобається завдавати душевного болю молодому Лівіо Савеллі, який пристрасно кохає її. Княжні ж дуже подобаються дієві, рішучі чоловіки, які здатні на сміливий вчинок. Ваніна Ваніні мріє про кохання саме до такого чоловіка. Несподівано розноситься звістка про втечу з фортеці молодого карбонарія — борця за національне визволення Італії. Ця чутка бентежить уяву головної героїні новели.

Дев'ятнадцятирічну княжну оточують родовиті юнаки, красиві та знатні. Але їх вифранчений вигляд набрид Ваніні Ваніні. Палко закоханий Лівіо Савеллі теж здається дівчині нецікавою людиною, яка здатна кинути читання найцікавішого роману на самому початку.

Княжна була надто вимогливою не тільки до інших, а й до себе. Дізнавшись, що в її будинку переховується той самий втікач карбонарій, вона, забувши про князівську гордість, допомагала йому, турбувалася про нього, проявляючи щире співчуття до молодого борця за свободу. Не дивно, що така зацікавленість переросла в палке кохання. Дівчина страшилася перемін, що відбувалися в її думках. Освідчитися в коханні першою вона, звичайно, не могла, бо була дуже гордою. Єдине, що дозволяла собі Ваніна Ваніні, це приходити вночі й притулятися щокою до вікна юнака-карбонарія. Гордість княжни здається незламною. Ваніна Ваніні переконує себе в тому, що більше не повинна не тільки бачитися, але й озиватися до П'єтро. Стендаль майстерно описує збентеженість почуттів головної героїні. Карбонарій, пам'ятаючи про своє просте походження, не бажав поступатися почуттям бідняцької гідності й освідчитися в коханні першим.

Почуття Ваніни Ваніні виявилося сильнішим за все, і дівчина не змогла його приборкати. Невдовзі не лишилося нічого, у чому вона могла б відмовити П'єтро. Розвиваючись, кохання княжни стає все більше вимогливим і навіть штовхає на зраду. Ваніні Ваніні здалося, що любов до Італії змушує П'єтро забути про неї, дівчину, яка його нестямно кохала. Викривши адреси та прізвища товаришів карбонарія, княжна вирішує, що нарешті коханий належатиме тільки їй. Але дівчина мимоволі стає лише винуватицею його ув'язнення. Ваніна Ваніні змушена вдатися до хитрощів, навіть ризикувати власним життям, щоб врятувати коханого. На жаль, її кохання не має влади над П'єтро, який має в житті єдину високу ціль — загинути у в'язниці або ж у

боротьбі за свободу Італії. Княжна щиро розповідає про свій страшний вчинок, про свою зраду, сподіваючись, що коханий зрозуміє: вона вдіяла це лише задля нього. Але замість палкої дяки Ваніна Ваніна чує лютий прокльон. Така несподівана відповідь змінює життя головної героїні: вона незабаром одружується з аристократом Лівіо Савеллі.

У своїй новелі Стендаль намагався заперечити таке егоїстичне, власницьке кохання, яке

веде до руйнування, і піднести щиру й чисту любов, що спроможна оберегти від небезпеки кохану людину, допомогти їй, подарувати жадані радість і спокій.